

Ponyfee

ve

Gökkuşağının Sonuna Yolculuk

Barbara Zoschke

Birlikte Okuyalım

- Çocuklar ve yetişkinler için farklı sayfalar
- Her bölümün sonunda okuma bilmeceleri
- Kitabın sonunda büyük bulmaca resmi

Ponyfee ve arkadaşlarıyla birlikte maceralarla dolu, büyüleyici bir yolculuğa çıkmaya hazır mısınız?

Kral Antonio, tehlikeli bir görev için Aykız ve Akanyıldız'a ihtiyaç duyuyor, ama Ponyfee'nin midillileri bırakmaya hiç niyeti yok! Bella ve Limonella ise ısrarla onları krala götürmek istiyorlar. Peki Ponyfee şimdi ne yapacak? Düğünçiçeği'nin yardımıyla onları durdurabilecek mi?

MARİYİ ÇOCUK KULÜBÜ

www.mariyayinlari.com

ISBN 978-605-343-236-9

9 786053 482369

İnternette sipariş: okuoku.com

MARTİ ÇOCUK KULÜBÜ

Sevgili Ebeveynler,

Her çocuk farklıdır. O nedenle çocuklar için yazılan okuma metinlerinin kavramsal gelişimi, her bir çocuğun özellikle öğrenme gelişiminde önemli bir yer ediniyor. İlk okuma programımız için, üst üste inşa edilen okuma basamakları geliştirdik. Bu program, kitap oku(t)mak ve okuduğunu anlamak için önemli olan yetenekleri geliştirmeye yöneliktir. Çocuk sadece okulda öğrendikleriyle bu konuda çok az ilerleme kaydeder. Okumaya yeni başlayanlar için hazırladığımız program, farklı biçimde gelişmiş çocukları bulundukları seviyeden yükseltmeyi amaçlar. Bu seride, çocuklar ve yetişkinler dönüşümlü olarak onlara uygun sayfaları birlikte okuyabilirler. Bu, okumayı çok daha eğlenceli yapar ve çocuğunuzu motive eder. Ancak okumak, sadece kelimeleri dile getirmek değil, ayrıca onları anlamaktır. Yeni okumaya başlayan çocukların metinleri en iyi şekilde anlaması için her bölümün sonunda bir okuma bilmecesi var. Bu bilmecenin yanıtlarını kitabın arkasındaki büyük bulmaca resminde bulabilirsiniz. Kitaptaki hikâye bu resimle kolayca anlatılabilir. Konuşma fırsatını daha fazla yakalayabilen çocuklar çok daha hızlı okuyabilir. Böylece yeni başlayanlar için okumayı öğrenme süreci kolaylaşır ve okuma sevgisi bir yaşam boyu sürer.

Prof. Dr. Peter Conrady

*Dortmund Üniversitesi Yükseköğretim görevlisi ve
Kademeli Okuma Öğrenimi Kavramı'nın bulucusu*

Sayfaların üst köşelerinde bulunan bu işaretler birlikte okumaya yardımcı olur:

Deneyimli okur

Çocuk sayfası

Kitabın sonunda:

Şaşırtmacalı resim

Okurlar için çözümler

Barbara Zoschke

Ponyfee

ve

Gökuşağının Sonuna Yolculuk

Birlikte Okuyalım

Corina Beurenmeister
çizimleriyle

Çeviren: Firuzan Gürbüz

1. Baskı: Ocak 2014
ISBN: 978-605-348-236-9
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©BARBARA ZOSCHKE

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Anatoliait Ajans aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden izin
alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde
kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Baskı
Ezgi Mat. Teks. Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti.
Matbaa Sertifika No: 12142
Sanayi Cad. Altay Sok. No: 14
Çobançeşme-Yenibosna/İstanbul
Tel: 0 212 452 23 02

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8
Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13
Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com
info@martiyayinlari.com

Orijinal adı	: Ponyfee und die Reise an das Ende des Regenbogens
Yayın Yönetmeni	: Şahin Güç
Çeviren	: Firuzan Gürbüz
Editör	: Gamze Tuncel
Çizimler	: Corina Beurenmeister
Uygulama ve Dizgi	: Elif Soyhan

Barbara Zoschke

Ponyfee

ve

Gökkuşağının Sonuna
Yolculuk

Birlikte Okuyalım

Corina Beurenmeister
çizimleriyle

Çeviren: Firuzan Gürbüz

Ponyfee ile birlikte Eşsiz Ada'da kimler yaşıyor?

Ponyfee

Küçük, biraz da yaramaz bir peri.
Eşsiz Ada'da bulunan
Gül Bahçesi Sarayı'nda yaşıyor.
Orada Düşünçiceği
ve sihirli midillileriyle birlikte
birçok maceralara atılıyor.

Düşünçiceği

Ponyfee'nin en iyi kız arkadaşı
ve son derece normal bir kız.
Çiftçi Feldmann'ın yanında
mutsuz olduğu için Ponyfee
onu saraya aldı.

Kral Antonio

Bella'nın erkek kardeři.
Kral Adası'nda yaşıyor.
Başı her derde girdiğinde
Bella'nın ona yardım etmesi
gerek.

Limonella

Öğretmen peri.

Çok akıllı ve sportif.

Ponyfee'ye gerekli olan her şeyi
öğretiyor: Ata binmeyi, sihir
yapmayı, bitki ve yıldız bilimini.
Tabii iyi davranmayı da.

Bella

Ponyfee'nin annesi,

Kral Antonio'nun kız kardeři
ve tüm periler diyarının en güzel,
en akıllı peri prensesi.

Bölüm 1

Güneş Eşsiz Ada'nın üzerindeki masmavi gökyüzünde sıcacık parlıyordu. Küçük Ponyfee ve kız arkadaşı Dügünçiceği, perilerin yaşadığı Gül Bahçesi Şatosu'yla deniz arasında bulunan güllerin yetiştiği bahçede, sarmaşıklardaki solmuş gül yapraklarını topluyorlardı. Öğretmen peri Limonella acaba onlara gül yapraklarından kâğıt yapmayı öğretecek miydi?

Gül bahçesindeki büyük salıncakta oturan Ponyfee'nin annesi Bella ve Limonella yüzlerini güneşe vermişlerdi. O sırada beyaz bir posta güvercini kanatlarını heyecanla çırparak Bella'nın kucağına kondu. Gagasında bir mektup taşıyordu. Ponyfee yaprak toplamaya ara verdi. "Kral Antonio'dan mektup mu geldi?" diye kulaklarını dikerek sordu. Ponyfee kraldan hiç hoşlanmıyordu. Sürekli annesinden yardım isteyip duruyor, böylece annesi de onun yüzünden günlerce Eşsiz Ada'dan uzaklaşmak zorunda kalıyordu. Bella mektubu açıp okumaya başladı. Sonra ciddi bir yüzle kızlara baktı. "Kralın adasında beyaz renkli, vahşi bir tek boynuz dolaşıyormuş. Çok tuhaf bir şekilde parladığı için Antonio korkuyor, saraydan dışarı çıkmaya cesaret edemiyormuş. Ona yardım etmek için Limonella'yla birlikte hemen oraya gitmem gerek. Aykız ve Akanyıldız çok işimize yarayabilirler."

“Aykız ve Akanyıldız mı?” diye korkuyla sordu Ponyfee. Küçük peri heyecandan gül yapraklarını koyduğu sepeti devirdi.

Bella başını salladı. “Evet, tabii. Aykız ve Akanyıldız periler diyarının her köşesini tanır. Tek boynuzun nerede yaşadığını ve neden böyle korkutucu bir şekilde parladığını mutlaka bilirler.”

“Ama Aykız ve Akanyıldız benden ayrılırsa üzülür ve hastalanır,” diye karşı çıktı Ponyfee.

Düğünçiçeği hafifçe öksürdü. “Biz de gelebilir miyiz?”

Limonella başını iki yana salladı. “Bu çok tehlikeli. O parlaklığın ne olduğunu kim bilebilir?”

Ponyfee’nin soluğu kesildi. “Tehlikeli mi? Ama o zaman...” diyebildi. Kalbi heyecan ve korkuyla atmaya başladı. “Zavallı midillilerim! Buna izin veremem!” diye titrek bir sesle bağırды. Sonra arkasını dönüp gül bahçesi boyunca aşağıdaki ahırlara doğru koştu.

Düğünçiçeği arkadaşını izledi.
Ponyfee ahırın kapısını hızla açarak
midillisi Aykız'ın boynuna sarıldı.
“Ah, Aykız,” diye ağladı.
“Korkma. Sana göz kulak olacağım!”

Sonra küçük tayı Akanyıldız'ı
kucaklayıp burnundan öptü.
“O tuhaf ışıklar saçan tek boynuza
gitmenize izin vermeyeceğim.”
Akanyıldız keyifle kişnedi.

Ponyfee koluyla gözyaşlarını sildikten sonra Aykız ve Akanyıldız'ı padoka çıkardı. Düşünçiceği, Ponyfee'yi çoktandır orada bekliyordu.

Küçük peri ciddi bir sesle konuştu, "Midillileri buradan götürmemiz gerek!"

Düşünçiceği kötü bir şeyler sezmişti. "Yani sence?.." diye dikkatle sordu.

"... onları birkaç günlüğüne buradan uzaklaştırmalıyız!" diye cümleyi tamamladı Ponyfee. "Midillilerimi o aptal Antonio'nun eline bırakamam. Birlikte gitmemize bile izin yok! Ancak yardıma ihtiyacı olduğunda bizi arıyor."

"Peki nereye gideceksin?" diye endişeyle sordu Düşünçiceği.

"Henüz bilmiyorum. Ama bir fikrim var," dedi Ponyfee. Kararlı bir yüz ifadesiyle arkadaşına göz kırptı.

 Perilerin yaşadığı adanın adı ne?

Bölüm 2

Ponyfee midillileri çabucak çayırlara doğru götürdü. “Yola çıkmadan önce biraz otlayın,” dedi küçük peri. Sonra ahırın kapısını kapatıp Dügünçiçeği’nin elinden tuttu. “Şimdi acele etmeliyiz. Yoksa Bella ve Limonella niyetimizi anlar!”

“Ama...” Dügünçiçeği, Eşsiz Ada’yı terk etmekten biraz çekinir gibiydi.

Ama Ponyfee’yi hiç kimse tutamazdı, saraya doğru yürümeye başladı. Dügünçiçeği onu izlemekte zorlanıyordu.

“Gel, Dügünçiçeği, acele etmeliyiz!” diye seslendi Ponyfee. “Yanımıza sadece birkaç giysi alacağız.” Sonra kısa bir an durdu, “Ama istemiyorsan gelmen gerekmez!”

Dügünçiçeği iç geçirdi. “Gelmek istiyorum ama Bella ve Limonella bize çok kızacaktır.”

Ama Ponyfee bu sözleri duymadı bile. Dügünçiçeğini orada bırakarak arkasını döndü ve yürümeye devam etti.

Ansızın Bella ve Limonella gül bahçesinden çıktı.

“Demek buradasın, Dügünçiçeği.
Ponyfee nerede?

Yoksa hâlâ midillileri için endişe mi
ediyor?” diye sordu Bella kolunu
Dügünçiçeği’nin omzuna koyarak.

“Yoksa yine aptallıklar peşinde mi?”
diye sertçe sordu Limonella.
“Sana bir şey anlattı mı?”
Düğünçiçeği başını iki yana salladı.
Arkadaşını asla ele vermeyecekti.

Bella, Dügünççeği'ne bir kez daha ısrarla baktı. “Şimdi Aykız ve Akanyıldız'ı alıp onları Kral Antonio'ya götüreceğiz,” dedi. “Herhalde bu akşam geri dönmüş oluruz. Lütfen Ponyfee'yi avutmaya çalış.”

Dügünççeği başını salladı.

“Çok iyi,” diye fikrini belirtti Bella. Dügünççeği'ne perilere özgü bir öpücük verip Limonella'nın koluna girdi, ikisi birlikte aşağıdaki ahırlara doğru yürüdü. Dügünççeği, Bella ve Limonella gözden kayboluncaya kadar bekledi.

Sonra olabildiğince çabuk, saraya doğru koşmaya başladı. Büyük ahşap kapıyı ardına kadar itti ve kavisli mermer merdivenden yukarı çıkıp rüzgâr gibi Ponyfee'nin odasına daldı.

“Çabuk, Ponyfee,” dedi soluk soluğa Dügünççeği. “Midillileri almak için ahıra gidiyorlar!”

O sırada en sevdiği kazağını sırt çantasına yerleştiren Ponyfee başını kaldırıp korkuyla ona baktı. Sonra pencereye koştu.

❏ Dügünççeği nereye koşuyor?

Bölüm 3

Ponyfee, Bella ve Limonella'nın hızlı adımlarla gül bahçesinden geçtiğini gördü. Birkaç dakika içinde çayırda otlayan midillileri alıp, onları Kral Adası'ndaki Antonio'ya ve gizemli tek boynuza götüreceklerdi.

“Ah hayır,” diye inledi Ponyfee. “Bunu yapamazlar!”

“Endişelenme. Bella bu akşam tekrar geri döneceklerini söyledi,” diyerek Ponyfee'yi sakinleştirmeye çalıştı Düşünçiceği.

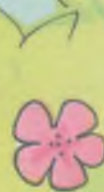
“Ama o zamana dek midillilerim büyük tehlike içinde olacak!” diye ağladı Ponyfee. “Ah, Bella ve Limonella sevgili midillilerimi şu gizemli tek boynuza nasıl götürmeye kalkarlar! Keşke onları durdurabilseydim!” Ponyfee çaresizlik içinde parmaklarıyla pencerenin camında trampet çaldı. Bunu yaparken sihirli peri sopası kolunun içinden kayıp pencere pervazına düştü. Ucundaki renkli yıldız Ponyfee'yi kışkırtırcasına parladı.

“Evet, işte bu!” diye bağırdı Ponyfee. Şimşek hızıyla sihirli sopasını kaptı. “Bella ve Limonella'yı büyülemeliyim!”

Düğünçiçeği gözlerine inanamıyordu.
Ponyfee pencereyi açıp
sihirli sopasını dışarıya tuttu,
sonra gözlerini kapayıp mırıldandı:

“Küçük, beyaz midillilerim
Onlar sadece benim.
Onları hiç kimse ödünç alamaz,
Ponyfee buna asla izin veremez.
Ne annem Bella’ya
Ne de Limonella’ya.
Bahçedeki güller, büyüün,
Perileri yoldan alıkoyun.”
Sihirli sopa bir kez daire çizdi,
sonra Ponyfee gözlerini açtı.

Gül bahçesindeki güller gittikçe büyümeye başlamıştı.

Bella ve Limonella yorgun argın bir banka yığılıp sırt sırta yaslandı.

Çok geçmeden gül bahçesinin içinde kapalı kalmışlardı.

Bu arada kırmızı, pembe, beyaz ve sarı goncalar, renkli fenerler kadar büyümüşü. Bella ve Limonella, Eşsiz Ada'daki güllerin eskiden beri yaydığı iç bayıltıcı tatlı kokuyla birlikte gittikçe daha derin bir uykuya dalıyordu.

Ponyfee zafer kazanmış bir tavırla pencereyi kapadı.

“O halde başardık!”

Düğünçiçeği şaşırmıştı. “Peki şimdi ne kadar uyuyacaklar?”

Ponyfee omuz silkti. “Korkarım, pek uzun değil. Ama umarım midillileri götürebileceğimiz kadar uzundur.”

[[Bella ve Limonella, Aykız ve Akanyıldız'ı krala götürmek istiyor. Ponyfee buna nasıl engel olacak?

Bölüm 4

Ponyfee ikinci bir sırt çantası alıp Dügünçiçeği'nin eline tutuşturdu. "Bana eşlik edeceğin için teşekkür ederim, Dügünçiçeği." Ponyfee arkadaşının boynuna sarıldı. "Beni yarı yolda bırakmayacağını biliyordum."

Dügünçiçeği güldü. "Aslında ben de!"

Dügünçiçeği geri döndüklerinde kopacak fırtınayı şimdi düşünmemeyi tercih etti. Sırt çantasını açtığında, "Her şey hazırlanmış!?" diyerek şaşırdı.

Ponyfee başını salladı. "Umarım bir şey unutmamışımdır..."

İki kız çantalarını sırtlayıp koşarak sarayın merdivenlerinden indi.

Gül bahçesinden geçerlerken Ponyfee hınzırca seslendi, "Güzelce horlayın bakalım, sizi horuldayan periler!"

Midilliler çitin yanında duruyordu.

“Merhaba, tatlı şeyler,” diye bağırdı Ponyfee.

Aykız kişnedi.

Akanyıldız ise şaha kalktı.

Ponyfee çitin kapısını açtı,

Düğünçeği dizginleri getirdi.

Aykız'a dizginleri taktılar.

“Peki şimdi nereye gidiyoruz?”

diye sordu Dügünçiçeği.

Ama Ponyfee gizemli bir tavırla susup

Aykız'ın sırtına atladı.

“Adadan aşağı,” dedi kısaca.

“Sonra da denize!”

Elini Dügünçiçeği'ne uzattı. "Gel hadi, bin, sonra dizginleri tutabilirsin."

Dügünçiçeği ustaca midillinin sırtına bindi. Aykız birden kişnedi ve kararsızlık içinde, önce ne tarafa gideceğini bilemedi.

Dügünçiçeği dizginleri sıkıca elinde tuttu. Ama midilliye ne yöne süreceğini bilemiyordu. Ponyfee kız arkadaşının önünden Aykız'a doğru eğilerek kulağına fısıldadı, "Bizi Bella ve Limonella'nın bulamayacağı, bilinmeyen bir yere götür."

Aykız yelelerini neşeyle geriye savurarak ikinci kez kişnedi ve onu izlemesi için tayının çevresinde bir tur attı. Ansızın Ponyfee'nin, Dügünçiçeği'ni sıkıca tutması gerekti, çünkü Aykız kocaman sıçrayışlarla dört nala koşmaya başlamıştı.

❏ Midilli, Ponyfee ve Dügünçiçeği'ni nereye götürüyor?

Bölüm 5

Aykız ve Akanyıldız çayırılığı geçip kıyıya inen tepeden aşağı hızla koşular.

“Yihuu!” diye bağırdı Ponyfee. “Daha hızlı, Aykız’ım!”

Ve Aykız gittikçe hızlandı, hızlandı. Nallarının altındaki sert ve nemli kum her yana sıçırıyordu. Ponyfee yüzüne esen sıcak rüzgârı hissetti.

Düğünçeği birden denizi gösterdi. “Baksana, Ponyfee,” dedi. “İşte orada!”

Ponyfee elini gözüne siper ederek uzaktaki denize doğru baktı. Ama farklı bir şey göremedi. “Ne var orada?” diye sordu.

“Atları görmüyor musun?” diye heyecanla bağırdı Düğünçeği. Ponyfee gözlerini kıstı. Ve denizin gökyüzüyle buluştuğu ufukta birbirinden güzel, beyaz atların ipteki inciler gibi yan yana dizilmiş olduğunu gördü.

Şimdi Aykız da onları fark etmişti. Beyaz midilli yüksek sesle kişnedi.

“Sayıları mutlaka
yüz kadar olmalı,”
dedi şaşkınlıkla Düşünçiceği.
Aykız ayağıyla kumu eşeledi.
O sırada denizdeki atlar da durdu.

“Bunlar at değil,” dedi Ponyfee.

“Bunlar tek boynuzlar!”

Aykız birden denizin üzerinde tek boynuzlara doğru dörtnala koşmaya başladı.

Akanyıldız da onu izledi.

“Ah, hayır, dur, Aykız!” diye bağırdı Ponyfee. “Gizemli bir tek boynuz yeter!”

Kızlar o sırada arkalarından gelen bir ses duydular. “Ponyfee, Dügünçiçeği! Nereye gidiyorsunuz?”

Ponyfee arkasını döndü. “Ah hayır, annem! Ve Limonella! Yine uyanmışlar! Çabuk, gidelim buradan!”

“Şuraya bak, Ponyfee,” diye ansızın bağırdı Dügünçiçeği. Korkuyla ileriye işaret etti.

Ponyfee çok uzakta kocaman, yeşil bir dalganın yuvarlanarak üzerlerine geldiğini gördü. “Aykız, dikkat et,” diye haykırdı.

Ama Aykız’ın güçlü bacakları dalgaların içine dalmıştı ve sanki ayaklarının altında toprak varmış gibi suyun üzerinde hızla koşuyordu. Dügünçiçeği Aykız’ın yelelerine sıkıca tutundu, Ponyfee ise kendini arkadaşının sırtına bastırdı.

Yeşil dalga üzerlerine yıkılınca, kızlar kendilerini kaybetti.

❏ Ponyfee ve Dügünçiçeği ufukta ne gördü?

Bölüm 6

Güneş ve sıcak rüzgâr Ponyfee'yi gıdıklayarak uyandırdı. Küçük peri şaşkınlıkla doğruldu. Dügünçiçeği hemen yanı başında yatıyordu. Ve birkaç metre ileride, kıyıdaki bir palmyenin gölgesinde Aykız ve Akanyıldız yan yana duruyordu. Bella ve Limonella görünürde yoktu. Ponyfee hafifçe arkadaşının omzuna dokundu. “Çiçekçik, uyan.”

Dügünçiçeği gözlerini ovuşturdu. “Neredeyiz?”

“Denizin ortasındaki bir adada,” diye yanıtladı Ponyfee.

“Bella ve Limonella mutlaka bizi arıyordur.” Çevresine bakındı. Ansızın korkuyla sıçradı. Kıyıda, denizden gelen beyaz tek boynuz sürüsü duruyordu.

Dügünçiçeği korkuyla Ponyfee'ye sarıldı çünkü tek boynuzlar adanın çevresindeki kumda bir çember oluşturmuşlardı ve onlara bakıyorlardı. Hepsi beyazdı ve aynı boydaydı. Alınlarında gümüş bir boynuz vardı. Onları birbirinden ayıran tek şey, pembenin birçok farklı tonunda parlayan yeleleriydi.

“Acaba Kral Adası’ndaki
tek boynuz da içlerinde mi?”
diye alçak sesle sordu Düşünçiceği.
Ponyfee omuz silkti.
“Hiç de korkunç görünmüyorlar.”

O sırada gri bir bulut güneşi kapattı.
Güçlü bir rüzgâr çıktı.
Ponyfee üşümeye başlamıştı.
Kalın bir yağmur damlası
Düğünçiçeği'nin yüzünün
tam ortasına düştü.

Ponyfee'yle Dügünçiçeği, Aykız ve Akanyıldız'ın hemen yanındaki çalılığın altında kendilerine korunak aradılar. Yağmur yapraklardan oluşan çatının üzerinde şakırdarken iki arkadaş sıkıca birbirine sarıldı. Aykız ve Akanyıldız da birbirlerine sokulmuştu. Ponyfee sanki bir şey bekliyorlarmış gibi yağmur altında sabırla duran tek boynuzları dalgın bakışlarla izledi. Hepsinin tüyleri ıslanmıştı. Biraz olsun tuhaf görünmüyorlardı, aksine çok sevimli bir halleri vardı. “En azından bu tek boynuzlar parlamıyor,” dedi küçük peri. “Herhalde kral saçmıyor. Belki de kendisi parlıyordur. Hem de içeriden.” Ponyfee parmağıyla alnına vurup kıkırdadı.

Hayvanlardan birinin biraz önce güneşte ipek gibi parlayan uzun yelesi şimdi sıırıslıklam halde boynuna yapışmıştı. Yağmur damlaları yuvarlak inciler gibi üzerinden aşağı akıyordu. Ponyfee her damlayı gözleriyle izledi.

“Baksana,” diye ansızın heyecanla bağırdı. “Damlalar yere düştüğünde gökkuşağının tüm renklerinde parlıyorlar!”

□□ Tek boynuzların alınlarında ne var?

Bölüm 7

Çok geçmeden tüm tek boynuzların altında maviden sarıya ve kırmızıya, gökkuşağının tüm renklerinde parlayan su birikintileri oluştu.

“Harika görünüyor!” dedi şaşkınlıkla Ponyfee. Yağmur hâlâ seller gibi yağsa da, ayağa kalkıp Dügünçiçeği’ni de kendisiyle birlikte çekti. İki kız yağmur altında tek boynuzlara doğru yavaş adımlarla yürüdü. Ponyfee’nin kalbi küt küt atıyordu. “Acaba şimdiye kadar hiç perilerle karşılaştılar mı, dersin?” diye alçak sesle Dügünçiçeği’ne sordu.

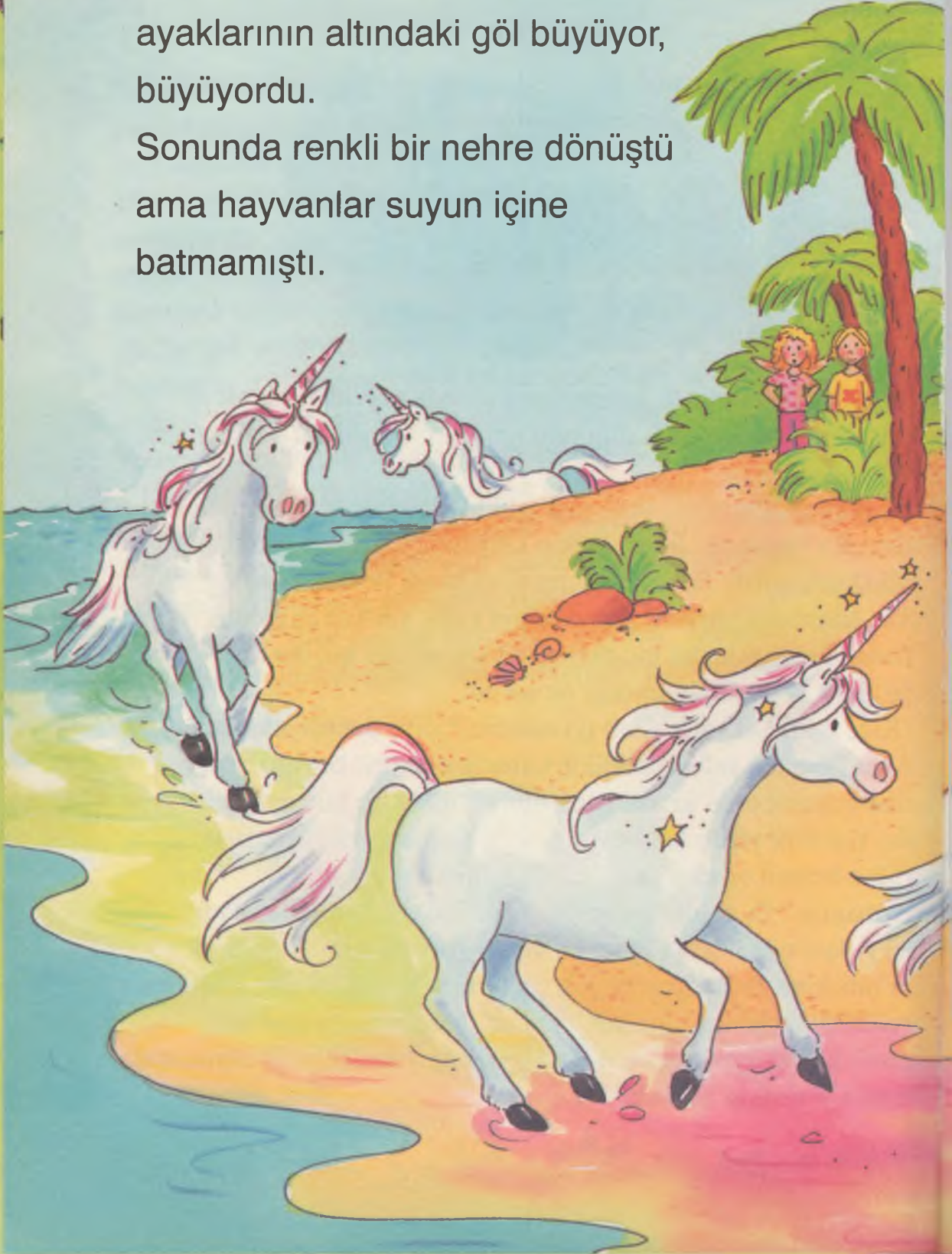
“Kim bilir. Dikkatli olsan iyi edersin,” diye önerdi arkadaşı.

Ama Ponyfee yeleli özellikle kabarık olan tek boynuzlardan birine cesurca elini uzattı. Birdenbire sürüde bir huzursuzluk oldu. Kabarık yeleli tek boynuz sıçrayarak diğer hayvanlarla birlikte hemen oradan kaçtı. “Parlak bir tek boynuz mu arıyorsunuz? O, yolunu şaşırmış ve şu anda Antonio dayımın Kral Adası’nda.” Ama Ponyfee’ye yanıt veren olmadı. Küçük peri birbirine doğru akarak çok geçmeden küçük bir göl oluşturan yerdeki su birikintilerine büyülenmiş gibi baktı. Su daireler çizerek adanın çevresinde döndü ve tek boynuzlar onun akıntısında dörtnala koşmaya başladı.

Gittikçe hızlanıyorlar,
ayaklarının altındaki göl büyüyor,
büyüyordu.

Sonunda renkli bir nehre dönüştü
ama hayvanlar suyun içine
batmamıştı.

Göl ayaklarının altında renkli bir kuşak gibi uzanıyordu.

Tek boynuzlar Ponyfee ve Dügünçiçeği'nin çevresinde dörtnala koşuyordu. Ada, kumsal, deniz, hepsi parlak bir ışıkla aydınlanmıştı. Ve şimdi tek boynuzlar da ışıldamaya başlamıştı. Ponyfee eliyle ağzını kapatarak, "Ne tuhaf," dedi.

O sırada renkli nehir kuşağı yerden havalandı ve tek boynuzlar bu kuşağın üzerinde dörtnala koşmaya devam etti. Altlarında tepeler ve vadiler oluştu. Ama tek boynuzlar hiçbir engel tanımadan gökyüzüne uzanan dik yokuşta birbiri ardına koştu. Sanki renkli nehir kuşağını ayaklarıyla birlikte oradan götürüyorlardı.

Ponyfee ve Dügünçiçeği renkli kuşağın karanlık gökyüzünde süsleme ışıkları gibi parladığını gördü. Koyu bulutların ardındaki güneş ancak bundan sonra ortaya çıkarak ışınlarını saçtı.

Ponyfee tek boynuzların şimdi tekrar aşağı koşmaya başladığı parlak kuşağın en yüksek tepesine baktı.

"Tıpkı gökkuşağına benziyor!" Ponyfee bu manzaraya hayran olmuştu.

 Tek boynuzların ayakları altındaki renkli kuşağa benzeyen şey ne?

Bölüm 8

Ponyfee, şimdi gökkuşağının tam tepesinden duran tek boynuzlara “Geri dönün!” diye bağırdı. “Bizi de alın!”

Düğünçiçeği hafif korkuyla güldü. “Yoksa yukarı mı çıkacaksın?”

Ponyfee hayranlıkla başını salladı. “Evet, bu mutlaka Kral Antonio’yu parlaklığıyla korkutan küçük tek boynuzun sürüsü olmalı. Onu arıyorlar!”

Ponyfee, Aykız’la Akanyıldız’ın yanına koştu. “Benimle geliyorsunuz, değil mi? Belki Kral Adası’ndaki tek boynuzun nereye ait olduğunu bulabiliriz.”

Midilliler kişnedi. “Evet, dediler,” diye sevinçle güldü Ponyfee.

“Ama ben hayır, diyorum,” dedi Düğünçiçeği. “Bu çok tehlikeli.” Gökyüzünü gösterdi. “Ya aşağı düşsek...”

“Olsun!” dedi Ponyfee inatla. “Işık saçan küçük tek boynuzun gerçekten onlara ait olup olmadığını şimdi öğrenmek istiyorum.” Ama birden durdu. “Eyvah,” diye korkuyla bağırdı. “Gökkuşağı kayboldu. Tek boynuzlar da yok. Nereye gittiler?” Küçük peri Aykız’ın sırtına atladı.

“Gel, Dügünçiçeği, denizin üstünden
gidelim!”

Tek boynuzları tekrar bulmamız
gerek,” dedi kararlı bir sesle.

“Belki böylece Antonio’nun adasındaki tek boynuzun gizemini çözebiliriz.”

“Peki ama onları nerede arayacaksın?” diye sordu Düşünçiceği.

“İşte orada,” dedi Ponyfee.

“Gökkuşağının sonunda.”

“Ama gökkuşağı artık ortada yok. Sonunun nerede olduğunu bile bilmiyoruz!” diye karşı çıktı Düşünçiceği.

“Aykız onu bulur,” diye iddia etti Ponyfee. Sonra sabırsızlıkla elini arkadaşına uzattı. “Ne oldu şimdi? Biniyor musun?”

Düşünçiceği’nin başka çaresi yoktu. Ponyfee kafasına bir şey koyduysa, o zaman bunun geri dönüşü olmazdı. Tek boynuzların adasında yalnız kalmak istemiyorsa, onunla birlikte denizi midilli üstünde geçecekti. Bu yüzden Ponyfee’nin elini tutarak arkadaşının ardından midillinin sırtına atladı.

Ponyfee, Aykız’a doğru eğilip kulağına fısıldadı, “Koş, tatlım, gökkuşağının sonuna koş ve tek boynuzları bul! Onların nerede olduğunu biliyorsun.”

 Ponyfee tek boynuzları nerede arayacak?

Bölüm 9

Aykız kararsızlık içinde tek ayağını suya soktu. Midillinin ilerlemesi için, Ponyfee kalçalarını Aykız'ın karnına hafifçe bastırdı. Ama Aykız dalgaların kıyısında durup başını sağa, sola savurdu. "Yürümeye devam et, Aykız'ım," dedi Ponyfee. "Bizi tek boynuzlara götür!" Ama Aykız sadece ayağıyla suda eşinip durdu.

"Belki de tek boynuzların nerede olduğunu bilmiyor," diye tahminde bulundu Dügünçiçeği.

Ponyfee düşünceli bir tavırla başını salladı. "O halde yağmuru ve ardından çıkacak yeni gökkuşağını beklememiz gerek," dedi. Dügünçiçeği gökyüzüne baktı. "Ama yağmur yağacakmış gibi görünmüyor."

Ponyfee giysisinin kolundan sihirli sopasını çıkarıp hınzırca güldü. "Henüz değil!" diye fikrini belirtti. "Bakalım, şimdi yağmuru hangi sihirli sözcükle büyüleyebilirim?"

Ponyfee düşündü.

Sonunda ellerini çıırttı.

“Artık biliyorum!” diye neşeyle bağırdı.

Sonra hafifçe öksürüp konuşmaya başladı:

“Sevgili bulutlar,
bir, iki, üç, dediğim zaman,
bir araya toplanın hemen.

Yağmuru aşağı yağdırın,
tüm çimenleri ıslatın.

Sadece şu lastik palmiyeyi değil,
kumu ve tüm bitkileri de.”

Ponyfee kıkırdadı,

Düğünçiçeği de ona katıldı.

O sırada hava karardı. Kara bulutlar toplanmaya başladı. Ponyfee olduğu yerde neşeyle sıçırıyordu. “Harika! Sihirli sözcük doğruymuş!”

Düğünçiçeği palmiyenin altına kaçmak istedi ama Ponyfee onu sıkıca tuttu: “Sandaletlerinin de ıslanması için burada kalmalısın, yoksa dileğimiz yerine gelmez.”

Yağmur başlar başlamaz iki kız ve midillileri sırlıklam oluverdi. Ponyfee ıslak saçlarını yüzünden çekerek gökyüzünde bir gökkuşağı aradı. Ama gözünün alabildiği her yerde, her şey sadece gri ve karanlıktı.

“Şu gökkuşağı da nerede kaldı?” diye sordu. Sonra düşünceli bir yüzle Düğünçiçeği’ne baktı. Ama o sırada aklına geldi: Sihirli sözcükleri söylerken güneşi unutmuştu. Güneş olmadan gökkuşağı olmazdı! Kararlı bir hareketle sihirli sopasını çıkarıp yukarı kaldırdı. “Peki şimdi güneşi hangi sihirli sözcükle büyüleyebilirim?”

 Gökkyüzünde neden gökkuşağı görünmüyor?

Bölüm 10

Ponyfee tekrar gözlerini kapayıp düşündü. Kendi kendine alçak sesle bir şeyler mırıldanıp dileğini üç kez tekrarladı. Ama her seferinde yarıda kesti.

Başarısız olduğu üçüncü denemeden sonra, “Olmuyor,” diye sızlandı. “Hiç sihirli sözcük bilmiyor musun, Çiçekçik?”

Düğünçiçeği üzüntüyle yüzünü astı. “Ben gerçek bir peri değilim ki!”

Ponyfee kollarını uzatıp avuçlarını yukarı doğru açtı. “En azından hâlâ yağmur yağıyor.” Özlemle denize doğru baktı. “Nerelerdesiniz, tek boynuzlar. Bize bir işaret verin!”

O sırada Aykız küçük periyi arkasından iterek hafifçe kişnedi.

Aynı zamanda başını kaldırıp gökyüzüne baktı ve alışılmadık biçimde uzun uzun kişnemeye devam etti.

Şimdi Akanyıldız da tıpkı onun gibi tuhaf bir şekilde kişnemeye başlamıştı.

Aykız ve Akanyıldız'ın kışnemeleri şarkı gibiydi.

“Neden böyle tuhaf kışnıyorlar?” diye sordu Düşünçiceği.

Şimdi Aykız burnuyla sihirli sopayı itmeye başlamıştı.

Ponyfee sopayı soru sorar gibi yukarı kaldırdı.

O sırada bulutlar dağıldı ve
güneş ortaya çıktı.

Küçük peri anlamıştı:
Midillileri sihirli sözcüğü
kişneyerek söylemişti.

Ponyfee, Akanyıldız'ın burnunu öptü. Sonra kolunu Aykız'ın üstüne koydu. "Benim tatlı, sevgili, akıllı midillilerim!" diye mutlulukla fısıldadı. "İyi iş başardınız."

Ansızın Dügünçiçeği heyecanla bağırdı: "Şuraya bak, Ponyfee!..."

Gökyüzünde bir gökkuşağı belirmişti, tıpkı daha önceki gibi renkliydi ama çok daha büyüktü. Ponyfee'nin ayaklarının birkaç metre ötesinden başlıyor ve adadan denize doğru bir köprü oluşturarak ufkun ardında sona eriyordu.

"Ah," dedi şaşkınlıkla Ponyfee. Kıpırdamadan, olduğu yerde kalıp büyülenmiş gibi gökyüzüne baktı. Bu yüzden Aykız'ın onu suya götürdüğünü ilk anda fark etmemişti. Elini rengârenk parlayan köprüye uzattığında, deniz suyunun ayaklarını ıslattığını ancak o zaman anladı.

Bir anda uyanıverdi. Gökkuşağının tam yanı başında duruyordu! Ponyfee Dügünçiçeği'nin elini tutarak "Gel, acele etmemiz gerek!" diye sabırsızlıkla bağırdı.

 Güneşin çıkması için sihirli sözcüğü kim buldu?

Bölüm 11

Düğünçiçeği duraksadı. “Gökkuşağı yine çabucak yok olursa, o zaman denize düşeriz.”

Ponyfee bunun önemi yok, der gibi elini salladı. “Korkma, Aykız ve Akanyıldız’la daha çabuk oluruz.”

“Ama tek boynuzlar gibi hiçliğin içinde kaybolmak istemiyorum!” diye sızlandı Düğünçiçeği.

Ponyfee inledi. “Ah Çiçekçik, seni korkak tavşan, gel hadi.”
Ustaca midillinin sırtına sıçradı.

Ama Düğünçiçeği korkudan yerinden kıpırdayamıyordu. O anda sanki sihirli bir el tarafından havalanmış gibi Aykız’ın sırtına, Ponyfee’nin arkasına konuverdi.

Ponyfee güldü. “İyi iş, Akanyıldız,” diye tayı övdü. Hemen ardından Aykız ön ayaklarını sudan çıkan renkli köprünün üzerine koydu ve kızlarla birlikte gökkuşağının üstüne sıçradı.

Düğünçiçeği başını Ponyfee’nin sırtına dayadı ve ona sıkıca tutundu.

Ponyfee çok mutluydu.
Gökkuşağının üzerinde yürüyorlardı!
Yol dimdik gökyüzüne doğru çıkıyordu.
Ponyfee renkli kuşağın arasından
denizi ve tek boynuzların adasını
görebiliyordu.

“Ne kadar güzel görünüyor,”
dedi sevinçle Ponyfee.

“Şimdiye kadar böyle güzel bir şey
görmedim!”

Şimdi Dügünçiçeği de meraklanmıştı.

Başını kaldırıp baktı.

“Ah,” dedi şaşkınlıkla.

“Su nasıl da parlıyor!”

Gökkuşağı gökyüzünde gittikçe daha büyüyordu. Derinleşen su altlarında uzanıyordu. Tek boynuz adası artık denizde küçük bir nokta kadar kalmıştı. Ama kızlar korkmuyordu. Gökkuşağı altlarında Aykız ve Akanyıldız'ın sağlam bastığı geniş bir yol gibi güvenli bir şekilde uzanıyordu.

Midilliler gökkuşağının en üst noktasında durdu. Ponyfee ve Dügünçiçeği her tarafa baktı. “Şuraya bak!” dedi Dügünçiçeği. Yoksa gökkuşağı Kral Adası'nın üzerinde mi son buluyor?”

Ponyfee şaşırmıştı. “Gerçekten. Şuraya bak, Bella ve Limonella da aşağıda!”

Küçük periler midillileriyle birlikte denizin üzerinden Kral Adası'na doğru dörtnala yol aldılar. Ponyfee heyecanla el sallayarak “Anne!” diye bağırdı. “Limonellacık! Burada, yukarıdayız!”

Ama Bella ve Limonella onu duymuyordu.

☐ Ponyfee ve Dügünçiçeği gökkuşağı üzerinde midillileriyle koşarken neden korkmadılar?

Bölüm 12

Gökkuşağı birden titremeye başladı.

“Bu da ne?” diye korkuyla sordu Düğünçiçeği.

“Belki de rüzgârdır,” diye düşündü küçük peri. Sesi biraz tedirgindi. Ama midilliler oldukça sakindi. Aykız ve Akanyıldız hiçbir şey olmamış gibi yollarına devam ediyordu. Ponyfee o sırada parlak tek boynuzların çok uzakta dörtlü koştuklarını gördü. Nalları gökkuşağı üzerinde öylesine gümbürdüyordu ki sesleri onlara kadar geliyordu.

Ponyfee güldü. “Demek gökkuşağı bu yüzden böyle sallanıyor!” diyerek rahat bir soluk aldı.

Ama hemen ardından tek boynuzların birbiri ardına gökkuşağından aşağı kaydıklarını gördü. Ve Aykız’la Akanyıldız da, Ponyfee ve Düğünçiçeği’yle birlikte sanki rengârenk bir dev kaydıraaktaymış gibi gökkuşağından aşağı hızla kaymaya başladı.

“Aaaah!” diye haykırdılar ve tek boynuz sürüsünün ortasına düştüler, Bella ve Limonella’nın tam ayakları dibine.

“Yüce periler adına!”
diye haykırdı Limonella.

“Siz de nereden çıktınız?

Bu tek boynuzun burada ne işi var?

Hepsi pırıl pırıl parlıyor!”

Kızlar ayağa fırladı.

Ponyfee her şeyi açıklamak istediği sırada
küçük bir tek boynuz yanlarına yaklaştı.

Tüyleri gökkuşağı renginde parlıyordu.
Ponyfee'ye bakarak ki nedi ve
sürüsünün yanına doğru ko tu.
Tek boynuzlar onu sevinçle selamladı.

“Biliyordum,” dedi Ponyfee sevinçle. “Küçük tek boynuz sürüsünü kaybetmişti.”

“Ve siz de sürüye kaybolan tek boynuzun yolunu gösterdiniz,” dedi Bella içtenlikle.

Ponyfee başını iki yana salladı. “Bunu kendileri yaptı. Biz sadece onlara kayıp dostlarının nerede olduğunu söyledik ve sonra onların peşinden gittik. Gökkuşağı onlara yolu gösterdi.”

Limonella yüksek sesle öksürdü. “O halde hemen gidip krala iyi haberi vereyim, sizi küçük sihir perileri,” dedi yapmacık bir öfkeyle. “Burada bekleyin.”

Ponyfee birlikte gitmek için izin isteyeceği sırada tek boynuzlar yelelerini geriye atarak perilerin ve midillilerin çevresinde dörtlü dördüler. Sonra gökkuşağının üzerine sıçrayarak gökyüzüne doğru yol aldılar. “Güle güle, sevgili tek boynuzlar,” diye seslendi Ponyfee. “Bir daha birbirinizi kaybetmeyin!”

Gökkuşağı bir süre sonra kaybolduğunda, Limonella da geri dönmüştü. Periler midillilerin sırtına atladı. “Şimdi eve gitme zamanı,” dedi Bella, “sonra da bunu nasıl becerdiğinizizi bize anlatırsınız.”

Ponyfee hınzırca güldü. “Pekâlâ, şöyle oldu...”

Cevaplar

Sayfa 12: Eşsiz Ada.

Sayfa 16: Saraya.

Sayfa 20: Ponyfee gül bahçesini büyülüyor. Bella ve Limonella derin bir uykuya dalıyorlar ve gül sarmaşıkları öyle büyüyor ki, gül bahçesinden dışarı çıkamıyorlar.

Sayfa 24: Bella ve Limonella'nın tanımadığı, bilinmeyen bir yere.

Sayfa 28: İpe dizilmiş inciler gibi parlayan, beyaz renkli harika tek boynuzlar görüyorlar.

Sayfa 32: Alınlarında gümüş renkli bir boynuz var.

Sayfa 36: Nehir.

Sayfa 40: Gökkuşağının sonunda.

Sayfa 44: Çünkü Ponyfee güneşi büyülemeyi unuttu.

Sayfa 48: Aykız ve Akanyıldız.

Sayfa 52: Çünkü gökkuşağı altlarında Aykız ve Akanyıldız'ın sağlam bastığı geniş bir yol gibi güvenli bir şekilde uzanıyor.

Resme dikkatli bakarak
hikâyeyi anlatabilir misin?

Ponyfee'nin en sadık dostları kim?

Aykız

Ponyfee'nin sihirli midillisi.

Beyaz kısrak Eşsiz Ada'nın kıyısına
denizden gelerek Ponyfee'yi çağırdı.

Bir midilli perisini bulduğunda,
ondan bir daha ayrılamaz.

Akanyıldız

Aykız'ın küçük tayı.

Eşsiz Ada'daki ilk gece doğdu.

Bu arada büyüyüp kendine
güvenen küçük, sihirli bir midilli
oldu.

